

Licht

Roos van Haaften: Schaduw

CV

Geboren: 1983, Amsterdam
Studeerde: Dramaschrijven aan de HKU, Utrecht, Beeldende Kunst aan Artez Arnhem en MA Tekenen aan Wimbledon College of Art, Londen

Maakt nu: schaduwinstallaties

Geïnspireerd door: William Kentridge, Claire Harvey, Gabriel Lester, en door theatermakers, onder wie Benjamin Verdonck

Website: www.roosvanhaaften.nl

MEER ZIEN?

WHAT LIVES IN THE LIGHT
Galerie Vriend van Bavink
T/M 11 JANUARI 2014
WWW.VRIENDVANBAVINK.NL

AMSTERDAM LIGHT FESTIVAL
6 DECEMBER T/M 19 JANUARI 2014,
WWW.AMSTERDAMLIGHTFESTIVAL.COM

DOOR TESSA VERHEUL

"Ik ben voor het eerst met schaduw en licht gaan werken toen ik voor een studie in Londen verbleef. Er was daar een vossenplaag en als ik 's nachts door de stad fietste, zag ik overal vossen als schimmen voorbijschieten. Die vluchtige schimmen wilde ik verbeelden. In eerste instantie heb ik toen installaties gemaakt met geknipte figuren en afval, die ik met lampen uitlichtte waardoor ze schaduwbeelden vormden op de muur. Inmiddels werk ik alleen nog maar met gevonden voorwerpen, en maak ik voornamelijk stadsbeelden. Ik begin met kleine objecten, klein bouwafval. Door die te belichten met theaterlampen of een overheadprojector 'teken' ik met de schaduwen een beeld van een grote stad op de muur. Ik beschouw mijn installaties daarom als een soort tekeningen, vergelijkbaar met het werk op papier dat ik maakte voordat ik met licht begon te werken.

Het is eindeloos schuiven met de objecten in de ruimte, zoeken naar een compositie. Het spreekt mij heel erg aan dat je met losse elementen oneindig kan compileren, en daarmee een schaduwtekening kunt krijgen op een wand. Ik creëer al doende. Ik moet het zien, ik kan de schaduwtekeningen niet helemaal van te voren uitdenken.

Ik vraag me altijd af: wat is de potentie van een gevonden object als schaduw? Het gaat me om de mate waarop het object licht tegenhoudt en welke vorm zo ontstaat. Ik vind het interessant dat een schaduw geen replica is van een object, maar als het ware een eigen wil heeft. De schaduw strekt zich uit of krimpt – afhankelijk van de positie van het licht. De vorm is niet onder controle te krijgen. Je ziet hem, maar je kijkt er dwars doorheen. Is een schaduw daarmee iets, metafysisch gezien? Een autonoom object? Of laat het een 'zwart gat' zien; datgene wat er juist niet is? Een beeld maken met iets wat er misschien niet is – dat vind ik het leukste wat er is. Ik kies per keer of ik mijn schaduwtekening maak met behulp van een overheadprojector of van een theaterlamp. Die laatste maakt een hard onderscheid tussen zwart en wit, de schaduw wordt daarmee contrastrijk. Met een overheadprojector kan ik nuances aanbrengen. Door objecten op de lamp van de projector te plaatsen of juist ver er vandaan, kun je verschillende schaduwen maken. In zo'n projectie heb je een heel spectrum aan grijsinten.

Ik wil graag dat zowel de schaduwen als de objecten waaruit die ontstaan, zichtbaar zijn. Dan is er ultieme transparantie en kan de kijker het proces dat ik doormaak meemaken door naar het werk te kijken. Je ziet als eerste de schaduwen en dat geeft een bepaalde eenheid en een sfeer. Vaak ziet het publiek in tweede instantie pas wat het beeld veroorzaakt: de objecten. Langzaam wordt de puzzel dan compleet en zien mensen hoe de opbouw van het beeld is." **K**

"IK 'TEKEN' MET SCHADUWEN EEN BEELD VAN EEN GROTE STAD OP DE MUUR"

Roos van Haaften
Roedelen 2, 2012 courtesy
de kunstenaar